

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринна 18, II. пов.
 Кошто почт. ящик 26.726.
 Адреса тел.: „Діло—Львів“.
 Число телефону 164.
 Рукописи редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно 5— К.
 тримісячно 15—
 шіролітньо 28—
 річно 35—
 у Львові (без доставки):
 місячно 4— К.
 тримісячно 12—
 шіролітньо 22—
 річно 34—
 в Імперії:
 місячно 28— М.
 річно 56—
 За зміну адреси виставляється 50 с.

Ціна оголошень:
 Рядом оголошень, розміщених у першій частині, за кожну лінійку в день 50 с. з нарахуванням 10% за кожну наступну лінійку. Рядом оголошень, розміщених у другій частині, за кожну лінійку в день 25 с. з нарахуванням 10% за кожну наступну лінійку. Оголосення розміщені в особливій частині за іншими умовами.
 Одні аршірники коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видавничий Союз „Діло“

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Україна дає збіжжя. — Чому Австро-Угорщина не ратифікує миру?

Львів, 29. квітня 1918.

Наше подальше урядове оголошення про літній Австро-Угорщини в Українською Народною Республікою про доставу збіжжя й інших предметів поживи в Україні до Австро-Угорщини.

З України пливе до нас справді ріка збіжжя і всієї поживи. Перед кількома днями донесено урядово про тисячний вагон збіжжя, який перейшов через Підляшчакса. Та се, про що доноситься урядом, творить тільки часть дійсного приносу в Україну, і хто знає, чи не меншу.

Адже не є се ніяка тайна, що Львів від довшого часу живе українськими продуктами, — в першій мірі товщами, а також всякими иншими. Ціла армія військових і цивільних осіб, військових урядових ма Україну, як також хмара всяких торговельних агентів, які все знайдуть способ дістати ся тям, де можна робити інтереси, приєднав ріжкими дорогами що дня до Львова коважні скількості українського сала, соломи, збіжжя, продуктів, чаю і всяких инших предметів — робить знамениті інтереси, але й заглядають населенню, особливо багатші верстви в предметі, завдяки чому Львів поборює апроклятий трудності значно легше, ніж коли б був засуджений тільки на урядове заосмотрюванє в поживу.

Польський диченник не мав би такого смалу кнати собі в неіснуючого збіжжя на Україні, як би його патріотична енергія не мала есені в ситім жолудку, насиченім завдяки сьому довози в Україні.

Торговельний договір про привіз предметів поживи в Україну до Австро-Угорщини є найбільшим світлотвом, що Україна хоче і може додержати супроти машої держави зобов'язаня, які на себе в берестейській договорі.

В світлі сього тим яркйше кидається в очі поведене Австро-Угорщини супроти України. Берестейський мировий договір Австро-Угорщиною доси не ратифікований! Чому? На се ніхто в світі не вміє знайти логічної відповіді! Тим більше, що Австро-Угорщина не є супроти України саможливою стороною, тільки творить союз з Німеччиною, Болгарією й Туреччиною, які берестейський договір уже ратифікували. Відволікаючи в таких відносинах ратифікацію миру в Україну, Австро-Угорщина не словляє не тільки міжнародно-правного зобов'язаня супроти України, але також союзного зобов'язаня супроти Німеччини, Болгарії й Туреччини.

Відволікаючи ратифікацію миру, Австро-Угорщина рівночасно цілим своїм поведенем супроти Української Народної Республіки суперечить берестейському договору.

Українську державну територію на захід від Буга, яка від 1915 р. остає під австро-угорською окупацією, австро-угорська окупаційна власть адмініструє як часть творного осередни держави Польського Королівства, заводить туг польські державні влади, перевела вибори до польської Державної Ради, а при тім патроную польській акції винищуваня українського характеру Холмищини.

Австро-угорські війська, які вступили на українську державну територію нести поміч українському правительству, зобов'язані вести акцію виключно по його вказівкам і в означених ним границях. Чи вони все і всяки поважають ся відповідно до сеї своєї задачі і сього свого зобов'язаня? Інтерпелляції, дебати й ухвали Центральної Ради дають явразну відповідь на се питанє.

В останніх днях українське міністерство війни видало приказ розоруженя польських військових банд, які руйнують Україну. Однак буває таке, що українське правительтво розоружить польську банду.

Взагалі жужимо ствердити, що дотеперішнє поведене Австро-Угорщини супроти України суперечить берестейському договору. Са політика гровить Австро-Угорщині поважними конфліктами.

Тому Австро-Угорщина повинна як найшвидше приступити до чесного сповизаня берестейського миру і в першій мірі перевести його ратифікацію.

Україна сповняє свої зобов'язаня. Тепер черга на Австро-Угорщину!

України. З огляду на недостачу прядива і вовни на Україні, снх річий відти не будеть ся спроваджувати. Умовлено се, що Україна має доставляти до 31. липня с. р. 37 1/2 мільонів пудів (1 пуд — 16 кілограмів, залізна руда). Також обиято договором доставу манганової руди і старого заліза. Всі инші сирівці остаєно свободній торговлі і вивозови.

Українське правительтво домагає ся за те промислових виробів. В першій мірі узгляднено українські домаганя, щобі Україні доставити ріжні машини і инші ріжні знаряди. Пороблено вигляди на вивіз до України таких предметів, які осередні держави можуть вивезти без шкоди для своїх потреб. Весь товаробмін між Україною і осередними державами буде оставати в значній мірі під державним монополем до 31. липня с. р. Курс виміни гроша установлено на час до 15. червня 1918 р. і корона за 50 копійок.

Знесенє австрійських васудів смерти в Херсоні на інтервенцію українського правительства.

Київ, 24. квітня 1918.

Мала Рада на засіданю 23. цвітня займала ся м. ин. інтерпелляцією сего змісту:

Австрійський воєнний суд в Херсоні засудив на кару смерти 12 людей. Член української розслідної комісії Гіндес запротестував проти сього, звертаючи увагу австрійських властей, що на території Української Республіки кара смерти анесена; заява не мала ніякого успіху. Про інцидент доносено зараз телеграфічно до українського міністерства. Президент міністрів Голубович разом з президентом Ради Грушевським зараз вночі звернули ся телеграфічно до австрійського генерального команданта Бем-Ермолія і він відложив виконанє вироку смерті. Нарешті вже відчас засіданя Ради зголосив ся австрійський представник Фіцшмаєр до президія з повідомленєм, що засуд смерти на 12 людей в Херсоні знесено.

Імовірність відложеня парламентарної сесії.

Відень, 28. цвітня 1918.

В слідуючій тижни буде конферувати президент міністрів з провідниками партій, щобі означити становище німецько-національних партій до правительства. Питанє, чи сі переговори шефа кабінету з парламентарними партіями доведуть до порозуміння на стільки, щоб дая 7. мая можна почати наради парламенту, як се було проєктовано. Тому не виключене, що сесія парламенту відічне ся що-лино після лят. зелених свят.

Росія царством?

КОПЕНГАГА, 28. цвітня (Таб). Бюро Ріцауа доносить зі Стокгольму: На основі телеграм, яку одержав „Aftonbladet“ з Або, кружляють там певні погодожкі, що колишнього наступника престолоа Алексія Миколаевича окликано російським царем, а великого князя Михайла Александровича, брата колишнього царя, регентом.

В імені Його Величності Царя І. Ц. С. Суя краєвий з'їзд як Трибунал пресоної у Львові рішиє на висок і. к. Прокураторі Державної, що зміст вступу, уміщеного в чиселі „Діло“ число 73. в дая 28. марта 1918 від титужки „Польскі школи в українських селах Холмищини“ від сїя „і все те“ до „же місце“ містить в собі ество проклама в 55 300—400. і 310. в. к. уміст доносену в дая 10. марта 1918 конфіскату за опраудану вимову і зарядив винищенє цього накладу і видав по дуці 5. 400. і. к. назва дальшого розширення того друкованого звання Львів дая 3. цвітня 1918. Рибакі.

Торговельний договір України в осередними державами.

Львів, 29. цвітня 1918.

Урядом оголошують, що австро-угорська комісія, яка від проводом бар. Форгача вела торговельні переговори в Києві з українським правительством, закінчила дая 23. с. м. іменем Австро-Угорщини в Україною торговельний договір.

Договір, підписаний з одної сторони заступниками Німеччини і Австро-Угорщини, з другої українським правительством, складається з а подвійних частин про окремі справи. Його вставленем обов'язують по дуці мирового договору до 31. липня 1918 р.

Найважнішим умовою договору є поставка про доставу збіжжя, стручкових оочів і каші. Обі сторони умовили ся про те, як добути ті арпаси і як їх доставити. Українське правительтво внесло давнійшу російську заборону торговлі збіжжєм та дозволило на торговлю в організованій формі. Але організацією є державне збіжжє бюро, яке вже почало свою діяльність, в яке складається ся з заступників державних союзів і спілок та представників селянства. С заворука, що ся організація асиче потребує потрібні арпаси збіжжя.

Україна зобов'язала ся доставити Австро-

Угорщині 5 мільонів метричних сотнарів до кінця липня 1918 р. у відповідних скількостях кожного місяця. За згодою українського правительства утворено в Києві з представників австрійських, угорських і німецьких збіжжєвих централ спільну централю, яка має заключувати і довершувати договори про закупнє збіжжя. Транспорти збіжжя з деяких складів жуки, яка була до розпорядимости по млинах, вже почав ся. Ше більшої скількості треба сподівати ся що йне в маю, бо селяни взяли тепер ріжними роботами. Треба буде ще побороти трудности при транспорті, спричинені наслідками революції.

Окрема умова відноситься до доставки яєць. Українське правительтво зобов'язало ся до 31. липня 1918 р. доставити кілька соток мільонів яєць. Окремими знева встановами обиято доставу худоби. Переведене закупнє яєць і худоби належати-ме до органів українського правительства.

О скільки би вони не доставили умовлених скількостей за кожний місяць, то будуть переводити закупнє відпоручники централі осередних держав. Бараболі, ярину, цибулю можуть повновласники вгаданой централі закупувати свобідно. Про доставу товщів і цукру буде заключена окрема умова.

Що до сирівців заключено договір про уможливленє достави деяких родів дерева з

Польські легіони на Поділлі.

Українське Поділля 26. квітня 1918.

Подаю Вам деякі подробиці про бої польських легіонерів з нашими селянами.

Траба робити різницю між польським легіоном давнього складу, який організував ся на Україні рівночасно з формуванням українських військових частин зараз по революції, і тим польським легіоном, який тепер існує і якому надають політичну закраску легіонера.

Легіон давнього складу стояв на услугах Центральної Ради, діставав від Українського Генерального Секретаріату повне удержання і вважав ся складовою частию української армії. Теперішні легіонери стоять під впливом галицьких Поляків і змінили цілковито своє політичне обличчя. Гр. Висоцький збирає від всіх польських поміщиків України на удержання сего польського війська. Окрім того розпоряджає він великими сумами, які на удержання польських озброєних сил на Україні дають Поляки в Галиччині і Польському Королівстві. А суми ці величезні, коли зважить ся, що удержують ся за них по всіх устоях Правобережної України около 30.000 польського війська.

Ціль польських легіонерів є, як мога найліпше використати теперішній переходовий стан України, де вона не має постійної армії, і завести в даний момент фактичний стан окупації, а покищо відбирати у селян землю і видавати їх назад поміщикам. Сю акцію здійснювали польські легіонери, які надають тепер політичний напрям усім акціям польських військ на Україні.

Приказу українського міністерства війни про демобілізацію вони не послушали, а коли зрозуміли, що вони до того хочби і при помочи німецьких військ будуть приневолені, пустились на переговори з Центральною Радою що до їх перенесення на північні границі. Центральна Рада в порозумінню з німецьким генеральним штабом згодила ся на се.

При своїм відході зачали польські легіонери грабити селян, не дозволяли їм засівати панських ланів, приневольвали їх палити вбіже на засів, а за опір вшали і стріляли. Найгірше поводитись вони в районі Жмерника-Винниця-Каватин, а то тому,

що вони чули ся безкарними,

Селяни з нівідки помочи не могли дістати і ринулись на самооборону. Товчком до сего було, що якийсь польський легіонер розпороз шаблею живіт одній сагітній жінці. Тоді повстав бунт. Селяни з околиць прийшли на поміч селянам з Гнівани, Уоружились чим могли, і то все селянство без різниці віку і пола. Баби вилами, шпалами, довблями. Мужчини стрільбами, шаблями і двома кулеметами Полякам знов на поміч прибули частини із околиці з 2-ма гарматами.

Почав ся бій. Поляки окопались після всіх правих воєнної штуки, виставили кулемети. Селяни навбиралось около 8000, вчислюючи в се жінок і дітей. В околицю Гнівани аїхав зараз польський генер. оперативний штаб, щоб провадити всю акцію, який сей час порозсилав ординавців до Умани просити там у П. польського корпусу помочи. Селянами проводили самі старі сивовусі дядьки. Найбільше шкоди приносили сі ді польські гармати. Отже вони рішили зроби ти на них наступ і їх у Поляків відобрати. Так і зробили. При тім згануло 76 селян обох полів. А пушки таки відобрали, переломивши польську лінію. Знайшли ся у селян і артилеристи і ті зачали сей час обслуговувати гармати. Часть Поляків мусіла уступати і укріпились у цукроварні. В сій цукроварні і згануло около 300 душ, бо селяни цілий день обстрілювали її з гармат. Одну часть легіонерів селяни зловили в полон, обезоружили, а не знаючи, що з ними дальше робити, під своїм конвоем відправили до Жмеринки і віддали австрійським військовим частинам. Часть утекла і було се гарне видовище, як хоробрі польські воїни 20 верст утікали перед узброєними в вили бабами.

Сам польський штаб утік і прийшов просити австрійську команду о захист. Австрійські частини віднеслись до 3-днєвного бою у Гнівани цілком нествражно, мнмо того, що з огляду на бої мусіли бути спинені поїзди.

Решту легіонерів, які розбігли ся, хлопці обезоружують і віддають Австрійцям, які їх відправляють в околиці Яноєв. Селяни свободнійше відоткнули.

Перший польський корпус пустив ся в сторону Канева і стремить там переправитись через Дніпро, щоби по можности злучитись з большевиками або в найгіршій рамі ділати в задах українсько-німецької армії, яка вигонює большевиків. Укр. генер. штабом прийняті міри, що сей корпус не переправить ся через Дніпро. Він оточений українськими і німецькими військами.

Українсько-білоруська конференція в справі державної границі.

(УТА.) Київ 22. квітня 1918.

Дня 10. квітня с. р. відбуло ся перше офіційне засіданє представників уряду Української Народної Республіки та уряду Білоруської Народної Республіки в справі установлення державних меж між республіками. З боку Української Народної Республіки приймають участь Ліхнякевич, Свідерський та Петрівський, з боку уряду Білоруської Народної Республіки Цвікевич та Рак-Михайловський.

Засіданє відкрив Ліхнякевич, який від імені уряду Української Народної Республіки привітав білоруську делегацію. У своїй промові Ліхнякевич підчеркнув особливо значенє того факту, що представники білоруського народу перш усього звернулись до України і тим показали своє братнє почутє до українського народу, як провідника в будованю демократично-національної держави. Білоруський нарід не помилив ся в своїм почутю, а може й надїях, бо український нарід оїнінить братнє відношенє свого сусїда і все бажає і бажає бути ширим його приятелем.

Йому відповідав голова білоруської делегації Цвікевич. Дякуючи за привітанє він висловив надїю, що український нарід, який став на чолі руху національно-державного відродженя, буде розуміти бажаня і білоруського народу і оба народи в коротк. й час дойдуть до державно-братньої сїдливости. Поміж Білорусю й Україною ніколи не було ворожнечі, не повинно бути її і тепер. Ми надїємо ся, же представ-

ники українського уряду цілком згодять ся з установленем меж на основі етнографічного розселеня обох народів, що повинно служити підвалиною для мирного сожитя.

Після того, на засіданю були відняті питання про: 1) принцип, яким повинні кермуватись комісії при установленю державних меж, 2) мапа, після якої комісії будуть кермуватись при установленю меж, 3) основні точки на заході та сході, які будуть ділити ся конечними точками меж.

Після дебат признано було теж прийняти за основний принцип—принцип етнографічний, але в тісній звязку з принципами географічними і економічними. Потім голова білоруської делегації заявив, що вони будуть кермувати ся мапою проф. Карського виданю 1917 р. Українська комісія, не маючи нічого принципіально проти мапи Карського, визначила, що вона окрім того буде кермувати ся своїми етнографічними, економічними та іншими мапами. По точці III. до повного рішеня не прийшли, а зроблено нерерву до другого засіданя.

Дня 20. квітня відбуло ся друге засіданє представників уряду України з представниками уряду Білоруси в справі установлення державних меж. Проводить Базікевич. Розмова йде про визначенє точок на заході та сході, котрі повинні бути конечними пунктами меж. Українська делегація визнає західною точкою Вигоновське озеро і намічає межі трохи за північ від залізничної Шиск-Гомель. Голова білоруської делегації

протестує проти того і заявляє, що Вигоновське озеро не може бути конечною точкою українсько-білоруського кордону на заході. Угоновське озеро установленє Берестейським договором і на зміну її делегація не згодиться. Засіданє відкладаєть до обіркуваня питання з комісією.

Український писець в Румунії Галаган в українськїм комісаріяті в Кишиневі.

Львів, 29. квітня 1918.

Одеське „Вільне Життя“ доносить: Кишинівські газети повідомляють, що в муніципальному дворі Галаган разом з місцевою владою знаходять ся в нїм, був два дні в Кишиневі для обаянїмденя з діяльністю місцевого українського комісаріату. Після відданя всім представникам місцевих українських організацій і просили його відвідати місцеву організацію лаган в Просії. Бул стрінутий представниками меншостий Бесарабії, делегацією деяких польських представників, Галаган відповів їм подякою за привітаня, в тім числі від Болгарії. Болгарії привіт і запевнив, що ідеали України будуть переняті таким патріотичним почуттям, яке він бачив у бесарабських українцях. Після кількох нарад з українськими представниками Галаган відїхав до Яс.

Димісія кн. Вїндіштрєца не принята.

Львів, 29. квітня 1918.

Урядова „Wiener Zeitung“ з 28. с. м. отолуше відручні письма цесаря до президента міністрів д-ра Зайдлера і до президента Палати панів кн. Вїндіштрєца, в якім цесар заявляє, що не приймє димісії кн. Вїндіштрєца.

Мирові переговори в Румунію.

БУКАРЕЩТ, 28. квітня. (Таб.) Міністер заграничних справ бар. Буриян наспів сїмдітати в товаристві посла бар. Міттага і легіаційного радника гр. Кольоредо. Там самий позавою врихав державний секретар Німеччини д-р Кільман.

Справа Бесарабії

БЕРЛІН, 28. квітня. З відвідом державного секретаря д-ра Кільмана до Бухарешту — як доносить „Lokalanzeiger“ — мають парламентарні круги припущеня про можливу ревізію дотеперішних вислідів мирових переговорів в Бухарешті. Приводом до сего махоб бути не тільки хитка політика Маргільонова, яка не дає ніякої запоруки за чесне виконення заключене міжовнєних договорів, але також претенсії Українців і Болгарів, які вступ в розрив з задуманим погодженю справ Бесарабії. При сій нагоді порушено би се нове справу димастії.

Нїмецький похід у Фінляндію.

БЕРЛІН, 28. квітня (Вольф). Урядом: Генерал гр. Гольц заявляє по боєвій Тавастеїне. Населенє міста встало з одужанєм немаші входячі війська.

Іперн отружений.

БЕРЛІН, 28. квітня (Вольф). Урядом: На боевищі у Фляндрії поляв ся веришель на задній лінії. На кіпанє від Langenscheidt перейшов через петік Saen на сїд від Іперу в свої становища з осени 1914, під Zillebeke дав ся ще дальше. Наступаючи за ворогом змусили ми його не раз до боротьби і востанки Бельгійців і кількостот Англіянів. Ми остинули лінію: на південний захід від Langenscheidt-залиний берег потока Steen-Vleugelhoek-Hooge Zillebecke-Voormezee. Подвійний горб 60, за який в минулих роках важко борено ся, є в наших руках.

В області Кеммель сильна діяльність артилерії. Відбивши вечером 26. с. м. французький протинаступ на західний скїл тоги, пішла заша піхота на відбитого ворога. Ми взяли вступом місцевість Locre.

На північній березі Ії ворожі наступи вдали ся; при тім, як і при усішній відвратїтє на північний захід під Festubert дошлими Англіянів. Під Оївенсбу відбито сильні англійські наступи.

На передсвяточний час від 1. до 4. мая в міні „ФАТАМОРГАНА“ пл. Марійська 10.

ЖИТТЄ І МУКИ ІСУСА ХРИСТА.

На боцішнім по сбох бока Сомми босна діяльність обмежена. Під лісом Handaid розбито частинний вступ ворога.

Бої на Кавказі.

ЦАРГОРОД, 27. цвітня (Тьб). Наші бої за Кавс довели до упадку сі кріпости. Добича становить 860 гармат гідних до ужитку, багато мундирів і воєнного апарату.

За національне вихованє дїтїй.

Урядове спростованє.

В справі, яку дотикає статя п. а. „За національне вихованє дїтїй“ поміщена в ч. 83. Хваландї часописи з дня 12. цвітня 1918, прошу на підставі §. 19. пресового закону о поміщенє складеного фактичного спростованя:

1) Не є правдою, будемо-б я вигушеного уску в сроднїських фондів для Галичини в суму 180.000 корон придбати польським організаціям 150.000, а українським лиш 30.000 корон. Натомість є правдою, що бувшиє судно-галицький Комітет охорони дїтїй і молодїжи, в якого склад входили рівнож і члени української на родности зі субвенції „Тїжня Червоного Хреста“ з р. 1916 розділив загально поміж організацій, які займають ся охороною дїтїй і молодїжи в складї Галичинї суму 131.800 корон. З сего одержали: 1. Товариства чисто польські 23.800 К. 2. Чисто-українські Товариства 32.000 К. 3. Польські Товариства, які не роблять жадної різниці поміж польськими та українськими дїтїями, які їм віддано на вихованє, 66.000 К. 4. Чисто жидівські Товариства 10.000 К. Разом 131.800 К.

2) Є неправдою, щоби я на двацять кілька членів Видїлу судно-галицького Товариства охорони дїтїй та молодїжи покликав до сего Видїлу лиш 4 (чотирех) Українцїв. Натомість є правдою, що в склад Видїлу (Головної Управи) Товариства входять представники і відпоручники властей без огляду на народність і їх покликанє не є залежне від мене, а члени а вибору ще не вїстали вибрані. Покликані були тільки на наради, які їх зовсім не вважали. комісії громадської і шкільної о несбмженїй скількості членів і коли-би запрошенї зі Львова личности української народности не були ся абсентували, могли зі своєї сторони запропонувати до кооптації в комісіях необмежену скількість членів.

У Львові дня 13. цвітня 1918.

Президент судно-галицького Товариства охорони дїтїй і молодїжи Червистький.

НОВИНКИ.

Львів, 20. цвітня 1918.

— Певне звїданє старшани Ставропільського Інститута буде в середу, 1. мая, о 6 год. вечером. З огляду на близький реченєць Загальних зборів прошу о комплет. — Др Ст. Федяк.

— Царков св. Петра і Павла у Львові. Пишуть нам з міста: Невисказано сумний вид зображує тепер живописно положенє церква св. Петра і Павла. Кругом щитуть дерева—зелень, цвіти—а від деревною цілі купи усякої бляхи старої в рої дїрливих мідниць і всяких горшків, казанїв. Парканя від улиці Петра пообладали, понижені, узякому в львий вступ, хто тільки споче верескочити. Прийдеш на подвірє, обїдеш до колод церков. Під стїною церковною від вулиці Петра і Павла прибудована будка, житло сторожа церковного. Панї сторожиза вядно господаря. Пере білє в хатї, а зливив, щоби далеко не виносити, виднає зараз на подвірї церковній. Може на затертї гроби яких забутих давних фундаторів, або хочби колишніх парохїян. Будка обложена всього рода барилками, барилочками і т. п. якраз гарний комплет до парканя. Яке гравїне віднесуть парохїяни при Великоднім обходї церкви, о тїм не говорить ся. Статуя св. Петра перед церквою підносить руки немов просить: вирвіть мене в того гнїзда замушеня, нехай люди не зглядяють ся. За неким парохїяльним домом старий Вікна новобудованї стїни обдерті, мабуть добрий склад опалу—місто щоби дати вікна і урядити яку комнату на читальню або на що нише. Схилиш голову. Оптах шануть ся у нас публичне добро, на дїтях вишуєшми, якими можнаб користати ся серед чужинцями. Зовсім инакше при латинських костелях—всюди огород як чудовий парк, кожда дїрщина як дитина випещена. Можнаб і у нас

зглядити. В сусідствї першим є васарня,—псовно людий без праці. Пітиб тільки попросити у коменданта Українцїв; десять людий, дуже радо згодить ся і приведуть в чотирох днях порядок як у вогородї, так і у всім вїшїм. Але до того треба доброї волї і культури.

— В справі перенесеня вогневої аскурації На запитаня деяких наших читачїв пояснємо, що будинки аскураванї від огню в чужїм Товариствї аскураційним можна перенести до аскурації в Тов. взаїм. обезп. „Дністер“ у Львові без ніякої трудноти, лише треба перед тим заплатити за дотепершню аскурацію залеглі премїї, за попередні рїки і треба дотепершню аскурацію в чужїм Товариствї висвїстити. Виповїсти треба найменше на трїцять днів наперед, перед уплвом терміну (кінцевого реченя) дотепершньої аскурації і то треба виповїсти на письмі, рекомендацією карткою (кореспонденткою) адресованю просто до дирекції дотепершньої аскурації (не через агенцію); реченїє треба заховати, щоби на випадок картки мати доказ виповїдженя. По виповїдженю можна вже аскураувати будинки в „Дністрі“ через агенцію „Дністра“ від того дня, коли обезпеченє в чужїм товариствї скїнчило ся. Хто однак має банковий довг і його полїса є завїнкульована для того довгу (що на полїсі є зазначене), той не може переносити аскурації будинків в одного товариства до другого, доки не сплатить цілого довгу.

— З кругу музичних пишуть нам, що наша оперова співачка п. Олександри Пархомякїна на запрошенє комітету возьме рівнож участь в концерті муз. тов. а ім. М. Лисенка, який відбудеть ся дня 9. мая с. р. Сей новий виступ нашої артистки на концерті муз. Товариства піднесе безперечно артистичний рівенє вже і так добірної програми, а нашїй артистї дасть знова спромугу завнати того сердечного прїятя, з яким заедно зустрічає її наша українська публіка.

— З приведу робїтничего свята і мал появила ся ота рїдозва: „Українські робїтники і робїтницї! В середу 1. мая о 10. годїні передполуднем відбудеть ся у Львові в садї „Народного Дому“ українське вартднє віче в дневним порядком: Чого жадають робїтники в день 1. мая. Товариші! Товаришкї! Явїть ся дуже численно! — Комітет“.

— Марив дехо, жене брати кн. Ліхневського. Пруська Палата панів видала дозвіл на карне доходженє проти кн. Ліхновського за його брошуру, в якїй осуджує він німецьку політику супроти Англії. Належить замїтити, що сам Ліхновський прєсєв через свого правного заступника д-ра Гордена, щоби Палата згодила ся на внесенє першого державного прокуратора, бо князь має в сїм оправданїй інтерес, щоби цілу справу обїктивно розслїджено.

— Перенесенє крєвєсї шкільної Ради до Львова означено на день 31. мая с. р. Наслїдком перенесеня крєвєсї шкільної Ради буде здержанє урядованє від дня 27. мая до 12. червня. В сїм часї будуть полагоджувати ся тільки справи дуже важні і истерїялїчї проволочи.

— Повєрот заложника. П. інж. Володимир Бачинський, доцент львівської політехніки, вивезений карськими властями в 1915 р. як заложник, вернув до Львова.

— Платова організація. Видїл „Українського Товариства охорони дїтїй і овіки над молодїжю“ повїдєляє отсьм українськїй загад, що на врьєсбу молодїжи Головна Рада Товариства рїшила на засїданю дня 6. IV. 1918. заснувати окантову організацію української шкільної молодїжи „Пласт“ і обнати її управу. З огляду на конєчність надати також у нас одноцїльний характер сїй новїтній виховуючїй інституції і придбати їй таку пєвагу, яку мають скавтоїй організації по інших крєях, просить ся всіх, хто щонебудь в „Пластом“ має або хотїв би мати до діла, звертатись о прїязу, взаївки і пр. до „Верховної Пластової Ради“ як секції Гол. Радм укр. Тєв. о. д. і о. н. м. З осіб просить ся існуючїй пластовї гуртїм у Львові і на прївїдїї зголоситись покищо коротким звітєм про дату основаня, скількість членів і спосіб ведєня гуртка на адресу д-ра Ол. Тисовського, Львів ул. 29. листопада ч. 31. Улад вєстись же по загальним прїписам поданим в брошурї д-ра Ол. Тисовського п. н. „Пласт“, прїятїм Гол. Радю Товариства як основний устав організації. Сї прїписи саме переводить ся в діло в уладї існуючїм ври п. к. академічній галицїї у Львові. Услїєя прїятїя існуючїх властових гуртків і основуваня нових подєсть В. Пл. Рада небавом по колєдїваню деяких формальностей.

— Цїтїтаня військових конїй в області львівської команди вїської в мїсках маю. Ліцїтанїї вибранкованих військових конїй, влїзних до рїльничих робїт, відбудуть ся в протїву мїсяця мая у Львові в днях 4. і 31. (касарня трену. вул. Бальюнова ч. 7); в Тернополї дня 6. і 27. (кінська торговля); в Рогатинї дня 7. і 26. (кінська торговля); в Станїславові дня 8. і 25. (кінська торговля); в Колоднї дня 9. і 22. (стїця жеребїш); в Чернівцях дня 10. і 23. (кінська торговля). До ліцїтанїї можуть ставати лишє рїльничї, які вотребують конїй до ужитку у власнім господарствї. Виключенїє є гандлярї і посередникї. Право стати до ліцїтанїї набувєть ся на основї легїтїмації, яку видають рїльничам їх староства (пїсля прїмїлєжноти) згл. п. і к. рїльничї експозитури.

Перед VIII. воєнною позичкою.

В перших днях мая буде розписана VIII. австрїйська воєнна позичка. Полїтичне становище українського народу супроти австрїйської позички відомє; воно означуєть ся відношенєм держави до українського народу.

Та зодить о се, щоби всі Українцї, які будуть брати участь в VIII. воєнній позичцї, зробили се з як найбільшою користю і для себе і для національної справи.

Одно і друге буде осягненє, коли кожний Українець буде підписувати VIII. воєнну позичку тільки через обезпеченє в VIII. воєнній позичцї в „Карпатї“, одїєюким українським товариствї обезпечєня на житє і ренти у Львові (вул. Руська ч. 18).

Форма підписки воєнної позички через житєвє обезпечєнє найкориснїшїя тїм, що підписчик за малу премїю забезпечє собі велику участь в воєнній позичцї.

Обезпечєнє в воєнній позичцї годятє на тих самих основах, що житєвє обезпечєнє звгалї; рїзниця тїльки та, що по улївї означеного часу обезпечєня або на випадок вчаснїшої смертї обезпечєної особи виплачуєть ся обезпечєну суму не готївкою, тільки облигаціями воєнної позички. Сї облигації можна або продати або брати від них процєнт і ждати закупленя їх державою.

Для обезпечєня в VIII. воєнній позичцї прїготовля „Карпатїя“ незамїчїмо корисні умови.

З усіх сїх причин особистий інтерес кожного промовляє за тїм, щоб підписувати воєнну позичку тільки через обезпечєнє в воєнній позичцї.

А що се обезпечєнє повинен кожний Українець заключати тїльки в „Карпатї“, сего чей же не треба доказувати. Обезпечєнє в „Карпатї“ означає гуртованє національних капїталїв в українськїй інституції, яка їх ужє на українськїй господарськїй потреби, — отже скрїплює української господарської сили. Обезпечєнє в якїй-небудь чужїй інституції означає ослабленє власного національного організму і скрїплює чужинцїв і ворогїв українським грошем. Се повинно для Українцїв вистарчити, щоби при обезпечуваню в VIII. воєнній позичцї мав на увазі тїльки „Карпатїю“.

Отсїх кілька слїв прїгадки, — щоб наше громадянство, коли йому прїйдець ся підписувати VIII. воєнну позичку, знало, що робити.

Українські Зелїзничникї!

Органїзуєть ся у свою факхосу організацію (п. Львова. Городецька 95). 7-10

